

Forsl. 4. L. om Kunstsmør.

holdsregler til Smørrets Beskyttelse. Bevægelsen affødte i enkelte af Staterne Love imod Forfalskning af Meieriprodukter, der imidlertid viste sig magtesløse og hvis Gyldighed overfør Forsfatningen endog blev bestridt af Domstolene. Danmark er det første Land, hvor en almindelig Lov mod Kunstsmør er gennemført, og Loven af 1ste April 1885 om Fabrikation, Forhandling og Udførsel af Kunstsmør har dannet Grundlaget for en Række Forsøg, der ere gjorte og endnu gjøres i Europa paa at værne Smørproduktionen imod den fra Kunstsmørret truende Fare.

I 5 Lande, nemlig Sverig, Norge, Storbritanien, Frankrig og de forenede Stater i Amerika er der af Regjeringerne eller ved privat Initiativ forelagt de lovgivende Forsamlinger Udfast til Love imod Kunstsmør, men hidtil er man kun i Sverig, Norge og de forenede Stater i Amerika naaet til at give disse Lovskraft. I Sverig er der den 2den Oktober 1885 udkommen en Forordning angaaende Kontrol med Handel med Margarin eller kunstigt Smør, der indeholder Forrifter om en særegen Mærkning saavel af Beholderne, hvori Kunstsmørret holdes til Salg eller indføres, som af Udsalgsstederne, hvorfra det sælges. Straffen for Dvætrædelser er fastsat til Bøder. For Norges Vedkommende er der ved Lov af 22de Juni 1886 indført lignende Bestemmelser som i Sverig. Indførselen har man derhos søgt at kontrollere ved at paabyde, at naar Smør indføres fra Udlandet, skal Modtageren udtrykkelig angive, om Varen er ren eller sammensat med Margarin. Den i de forenede Stater i Amerika den 2den August 1886 udkomne Lov vidner ved sine høie Skatte- og Toldsatser, sine omfattende Kontrolbestemmelser og strenge Straffe om den Engstelse, Kunstsmørret har fremkaldt hos Amerikanerne. Der er paalagt hver Fabrikant og hver Handlende en betydelig aarlig Afgift og desuden er der fastsat en Skat af 2 Cents eller 8 Dre af hvert Pund, der fabrikeres i Landet, hvilken Skat dog bortfalder, naar Varen er bestemt til Udførsel. Af Indførsel svares der en Told af 15 Cents eller 60 Dre pr. Pund. Straffen er høie Bøder, indtil 18,000 Kr., og Fængsel indtil 2 Aar, hvorhos der er fastsat Konfiskation af de paagældende Varer. I England er der i Begyndelsen af indeværende Aar ved privat Initiativ saavel i Overhuset som i Underhuset indbragt Forslag til Lov om Ordning af Indførsel, Fabrikation og Salg af Smørfurrogater, hvorved der er foreslået Regler for Mærkning af Beholdere og Paabud om, at Detailhandlerne, naar det er Margarin, der sælges, skulle underrette Kjøberne herom. Straffen er Bøder og i Gjen- tagelsestilfælde Fængsel indtil 6 Maanedere.

Forelagte Lovforslag m. m.

Hvad Frankrig angaaer, da er der saavel af Regjeringen som ved privat Initiativ forelagt Deputeretkammeret forskellige til Forhindring af Smørforfalskning stigende Lovforslag, af hvilke skal fremhæves et for ganske nylig indbragt Forslag, hvorefter det forbydes at sælge Blandinger af Smør med andre Fædtkoffer, hvorved Smørrets Natur forandres og hvorved der tilsigtes at frembringe et Surrogat for Smør, samt at sælge Margarin under Navn af Smør og med Farve som Smør. Straffen er Fængsel og Bøder.

Med Hensyn til den danske Lov af 1ste April 1885, da yttrede der sig allerede under Forhandlingerne i Rigsdagen Tvivl om, hvorvidt Lovens Bestemmelser vilde tilstrække til Opnaaelsen af det tilsigtede Formaal, idet det navnlig blev fremhævet, at der muligen vilde komme til at mangle Midler til at kontrollere Indførselen og Transiteringen af Kunstsmør, hvorfor det ogsaa af Ordføreren ved 2den Behandling i Folkethinget (Folkethingstidende 1884—85 Spalte 1654) blev udtalt, at man, dersom det skulde vise sig, at de trufne Holdsregler ikke vare tilstrækkelige, snarest muligt maatte vende tilbage til Sagen og søge den ordnet paa en anden Maade og ved bedre virkende Midler. Lovens Varighed blev af disse Grunde begrændset til 3 Aar.

Loven har nu virket i c. 1½ Aar og de Erfaringer, der i dette Tidrum ere gjorte, bekræfte den paa Rigsdagen reiste Tvivl om Tilstrækkeligheden af de ved Loven fastsatte Holdsregler. Hvad først angaar det, der blev fremhævet som Sagens egentlige Hovedpunkt, nemlig Sikringen af vor Smørudførsel mod den Fortræd, som kan ramme den fra Kunstsmørrets Side, da tør det antages, at Lovens Paabud om, at Udførsel af Kunstsmør kun maa finde Sted i Beholdere af særegen Form og særegen Mærkning, i Forbindelse med de ved Indenrigsministeriets Beskjendtgjørelse af 11te April 1885 derom fastsatte nærmere Regler, vilde have været fuldkommen tilstrækkelige, saafremt Loven ved Siden heraf havde anvist Midler til at øve en virksom Kontrol, ikke alene med selve Udførselen, men i det Hele med Fabrikation, Indførsel og Handel — den store som den mindre, idet det turde være ubetvivleligt, at alle, selv de mest indgaaende Holdsregler til Ordningen af Udførselen vilde vise sig utjenlige til i Længden at virke efter deres Diemed, naar de ikke have til Basis en betryggende Kontrol med de Kilder, hvorfra Udførselen faar sin Mæring. Indførsel omtales ikke i Loven, og det tør vistnok antages, at den indførte Vare først kommer ind under Lovens Omraade, naar den er overgaaet i danske Forhandlers Hænder. Men, naar tages i Betragtning den Danske-